

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter 1
- ★ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften . . . 9

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF, EURATOM) Nr. 1552/89

af 29. maj 1989

om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, særlig artikel 8, stk. 2 ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

På baggrund af erfaringerne med Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 af 19. december 1977 om gennemførelse af afgørelsen af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter ⁽⁵⁾, som ændret ved Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1990/88 af 30. juni 1988 ⁽⁶⁾, er det blevet nødvendigt at foretage en omarbejdelse af de relevante bestemmelser;

Fællesskabet bør få rådighed over de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, på den mest hensigtsmæssige måde, og der bør derfor fastsættes nærmere bestemmelser for, hvorledes medlemsstaterne skal stille de egne indtægter, som tillægges Fællesskaberne, til rådighed for Kommissionen;

de traditionelle egne indtægter opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som i givet fald tilpasses fællesskabsforskrifternes krav;

det er nødvendigt at definere begrebet »fastlæggelse« i forbindelse med de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i nævnte afgørelse;

der bør foreskrives særskilt bogføring, navnlig af ikke-inddrevne afgifter; denne bogføring og fremsendelsen af en kvartalsopgørelse herover skal sætte Kommissionen i stand til bedre at følge medlemsstaternes inddrivelse af disse egne indtægter, navnlig hvor der er tale om svig og uregelmæssigheder;

hvad angår de egne indtægter fra merværdiafgiften, i det følgende benævnt »momsindtægter«, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i nævnte afgørelse, bør det foreskrives, at medlemsstaterne hver måned skal overdrage Fællesskabet en tolvtedel af de egne indtægter, der er opført på budgettet, og senere foretage en regulering af de således overdragne beløb i overensstemmelse med det faktiske momsregningsgrundlag, når dette kendes fuldt ud;

denne fremgangsmåde gælder også for den supplerende indtægt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d), i nævnte afgørelse, i det følgende benævnt »supplerende indtægt«, og som beregnes i henhold til Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser ⁽⁷⁾;

overdragelsen af de egne indtægter skal ske ved, at de skyldige beløb krediteres en konto, der er oprettet med henblik herpå i Kommissionens navn hos hver medlemsstats finansforvaltning eller hos det af hver medlemsstat udpegede organ; for at begrænse midlernes bevægelser til det for gennemførelsen af budgettet nødvendige, skal Fællesskabet indskrænke sig til på ovennævnte konti kun at hæve de beløb, som er nødvendige for at dække Kommissionens likviditetsbehov;

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 1. 10. 1988, s. 5, og EFT nr. C 80 af 31. 3. 1989, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. C 12 af 16. 1. 1989, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 313 af 8. 12. 1988, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 176 af 7. 7. 1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

den saldo, der fremføres til det efterfølgende regnskabsår, bør defineres;

for under alle forhold at sikre finansieringen af Fællesskabets budget er det nødvendigt at fastsætte nærmere betingelser for overdragelsen af de bruttonationalindkomstbidrag, i det følgende benævnt »BNI-bidrag«, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, i afgørelse 88/376/EØF, Euratom;

medlemsstaterne skal holde de dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for, at Kommissionen kan udøve sine beføjelser med hensyn til de egne indtægter, til disposition for Kommissionen og i givet fald fremsende dem til denne;

medlemsstaterne bør kontrollere og undersøge fastlæggelsen og overdragelsen af de egne indtægter; Kommissionen bør udøve sine beføjelser efter de i nærværende forordning fastsatte bestemmelser; Kommissionens beføjelser til at udøve kontrol med den supplerende BNI-indtægtskilde bør præciseres;

et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil lette en korrekt anvendelse af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Fællesskabernes egne indtægter i henhold til afgørelse 88/376/EØF, Euratom, i det følgende benævnt »egne indtægter«, stilles til rådighed for Kommissionen og kontrolleres i overensstemmelse med denne forordning, jf. dog Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ⁽¹⁾ og direktiv 89/130/EØF, Euratom.

Artikel 2

1. Ved anvendelsen af denne forordning foreligger der en fordring fra Fællesskabet på de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i afgørelse 88/376/EØF, Euratom omhandlede egne indtægter, så snart medlemsstatens kompetente tjenestegren har meddelt debitor det skyldige beløb. Denne meddelelse skal afgives under iagttagelse af alle relevante fællesskabsforskrifter, så snart debitor kendes, og når de kompetente administrative myndigheder kan beregne fordringens størrelse.

⁽¹⁾ Se side 9 i denne Tidende.

2. Stk. 1 gælder tilsvarende, når den afgivne meddelelse skal berigtiges.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til, at bilagene vedrørende fastlæggelsen og overdragelsen af egne indtægter opbevares i mindst tre kalenderår at regne fra udgangen af det år, som de vedrører.

Såfremt det ved den revision, som de nationale myndigheder alene eller sammen med Kommissionen foretager af bilagene vedrørende en fastlæggelse, viser sig nødvendigt at foretage en berigtigelse af denne, opbevares disse bilag i så lang tid ud over den i stk. 1 fastsatte frist, at nævnte berigtigelse kan foretages og kontrolleres.

Bilagene vedrørende de metoder og det statistikgrundlag, der er omhandlet i artikel 4 og 5 i direktiv 89/130/EØF, Euratom, opbevares af medlemsstaterne indtil den 30. september i det fjerde år efter det pågældende regnskabsår. Bilagene vedrørende grundlaget for momsindtægterne opbevares i et tilsvarende tidsrum.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen:

- a) benævnelsen på de tjenestegrene eller organer, som er ansvarlige for fastlæggelsen af egne indtægter, og i givet fald deres status
- b) de almindelige love og administrative bestemmelser og de almindelige bogføringsforskrifter vedrørende fastlæggelsen og opkrævningen af egne indtægter samt overdragelsen heraf til Kommissionen.

2. Kommissionen meddeler efter anmodning de andre medlemsstater de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 5

Den sats, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d), i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, og som fastsættes under budgetbehandlingen, beregnes som en procentdel af summen af medlemsstaternes anslåede BNI, således at den fuldt ud dækker den del af budgettet, der ikke finansieres ved told, landbrugsafgifter, momsindtægter, finansielle bidrag til supplerende programmer for forskning og teknologisk udvikling, diverse indtægter og eventuelt finansielle BNI-bidrag. I budgettet angives denne procentsats afrundet til fire decimaler.

AFSNIT II

Bogføring af egne indtægter

Artikel 6

1. Et regnskab over egne indtægter, opdelt efter indtægternes art, føres af hver medlemsstats finansforvaltning eller af det af hver medlemsstat udpegede organ.

2. a) De i henhold til artikel 2 konstaterede fordringer opføres, med forbehold af litra b), i regnskabet senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen blev konstateret.

b) De fordringer, der er konstateret, men ikke opført i det regnskab, der er omhandlet i litra a), fordi de endnu ikke er indgået, og der ikke er stillet sikkerhed, opføres inden for den i litra a) fastsatte frist i et særskilt regnskab. Medlemsstaterne kan benytte samme fremgangsmåde, når fordringer, der er konstateret og dækket af garantier, anfægtes og forventes at blive ændret som følge af de opståede uoverensstemmelser.

c) Momsindtægterne og den supplerende indtægt bogføres dog på følgende vis:

- den første arbejdsdag i hver måned bogføres en tolvtedel, jf. artikel 10, stk. 3
- hvert år bogføres saldiene, jf. artikel 10, stk. 4 og 7, og justeringer heraf, jf. artikel 10, stk. 6 og 8, med undtagelse af de i artikel 10, stk. 6, første led, omhandlede særlige justeringer, som bogføres den første arbejdsdag i den måned, der følger efter indgåelsen af aftalen mellem den berørte medlemsstat og Kommissionen.

3. Inden for den i stk. 2 fastsatte frist indsender hver medlemsstat til Kommissionen en månedlig regnskabsopgørelse over de i stk. 2, litra a), omhandlede fordringer, samt en kvartalsopgørelse af det særskilte regnskab, der er omhandlet i stk. 2, litra b).

Fra den 1. januar 1990 indsender hver medlemsstat halvårligt til Kommissionen en kortfattet beskrivelse af tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der vedrører fordringer på over 10 000 ECU, med oplysning om eventuelle foranstaltninger, den har truffet, eller som vil kunne overvejes, således at allerede afslørede tilfælde af svig og uregelmæssigheder ikke gentages.

Artikel 7

Hver medlemsstat udarbejder årligt et sammenfattende regnskab over konstaterede fordringer med en beretning

vedrørende fastlæggelsen og bogføringen af egne indtægter og indsender dette til Kommissionen før den 1. maj i året efter det pågældende regnskabsår.

Artikel 8

Berigtigelser foretaget i henhold til artikel 2, stk. 2, lægges til eller trækkes fra det samlede beløb for de konstaterede fordringer. De bogføres i henhold til artikel 6, stk. 2, litra a) og b), og anføres i de i artikel 6, stk. 3, omhandlede opgørelser for den periode, hvori disse berigtigelser har fundet sted.

Berigtigelser foretaget i anledning af svig og uregelmæssigheder, som allerede er indberettet til Kommissionen, angives særskilt.

AFSNIT III

Overdragelse af egne indtægter

Artikel 9

1. Som nærmere fastlagt i artikel 10 fører hver enkelt medlemsstat egne indtægter til kredit for den konto, som er oprettet med henblik herpå i Kommissionens navn hos medlemsstatens finansforvaltning eller hos det af medlemsstaten udpegede organ.

Denne konto føres vederlagsfrit.

2. De krediterede beløb omregnes af Kommissionen og opføres på dens regnskab i ecu i henhold til Kommissionens forordning af 11. december 1986 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende det almindelige budget (86/610/EØF, Euratom, EKSF) ⁽¹⁾.

Artikel 10

1. Efter fradrag af 10 % i opkrævningsomkostninger, jf. artikel 2, stk. 3, i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, foretages den i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i nævnte afgørelse omhandlede kreditering senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen blev fastlagt i henhold til artikel 2.

Dog skal, for de fordringer som er opført i det særskilte regnskab i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), krediteringen foretages senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen er indgået.

⁽¹⁾ EFT nr. L 360 af 19. 12. 1986, s. 1.

2. Medlemsstaterne kan om nødvendigt af Kommissionen opfordres til en anticiperet kreditering en måned tidligere for så vidt angår andre indtægter end momsindtægterne og den supplerende indtægt på grundlag af de oplysninger, de er i besiddelse af den 15. i samme måned.

Reguleringen af hver anticiperet kreditering foretages den følgende måned ved den i stk. 1 nævnte kreditering. Regulering består i en negativ kreditering af et beløb svarende til det, der er angivet ved den anticiperede kreditering.

3. Momsindtægterne, den supplerende indtægt — bortset fra de egne indtægter, som indgår i den monetære reserve under EUGFL — og eventuelle finansielle BNI-bidrag krediteres den første arbejdsdag i hver måned med en tolvtedel af de beløb, der er opført herfor på budgettet, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, således som denne er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Krediteringen vedrørende den monetære reserve under EUGFL, der er omhandlet i artikel 6 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, finder sted den første arbejdsdag i måneden efter, at de pågældende udgifter er opført på budgettet, med et beløb, der ikke kan overstige disse udgifter, hvis opførelsen foretages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder krediteringen sted den første arbejdsdag i den anden måned efter opførelsen. Uanset artikel 5 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2049/88 ⁽²⁾, herefter benævnt »finansforordningen«, opføres beløbet på regnskabet for det regnskabsår, der er tale om.

Enhver ændring af den ensartede momsats, af korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige, jf. artikel 5 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, af finansieringen af denne korrektion og af den ensartede sats for den supplerende indtægt eller eventuelle finansielle BNI-bidrag skal være begrundet ved et endeligt vedtaget tillægs- og ændringsbudget og medfører en justering af de tolvte dele, der er opført siden regnskabsårets begyndelse.

Disse justeringer foretages i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af tillægs- og ændringsbudgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder justeringerne sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse. Uanset artikel 5 i finansforordningen opføres disse justeringer på regnskabet for det regnskabsår, som det pågældende tillægs- og ændringsbudget refererer til.

De tolvte dele, der krediteres i januar måned i hvert regnskabsår, beregnes på grundlag af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er omhandlet i EKSF-Traktatens

artikel 78, stk. 3, EØF-Traktatens artikel 203, stk. 3, idet beløb til finansiering af den monetære reserve under EUGFL dog ikke medregnes, og Euratom-Traktatens artikel 177, stk. 3, omregnet i national valuta efter omvekslingskursen på den første noteringsdag efter den 15. december i det år, der går forud for regnskabsåret; førstnævnte beløb reguleres i forbindelse med krediteringen for den efterfølgende måned.

Er budgettet ikke endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, opfører medlemsstaterne den første arbejdsdag i hver måned, inklusive januar måned, en tolvtedel af de beløb, der på det seneste endeligt vedtagne budget er opført som momsindtægter og supplerende indtægt — dog med undtagelse af beløb til finansiering af den monetære reserve under EUGFL — og i påkommende tilfælde som finansielle BNI-bidrag; disse beløb reguleres i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af budgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder reguleringen sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse af budgettet.

4. På grundlag af den i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 nævnte årlige oversigt over grundlaget for momsindtægterne debiteres hver medlemsstat for det beløb, der fremkommer ved at anvende den for det foregående regnskabsår gældende ensartede sats på tallene i oversigten, og krediteres for de tolv indbetalinger, der har fundet sted i løbet af dette regnskabsår. Grundlaget for momsindtægterne i en medlemsstat, på hvilken ovennævnte sats anvendes, kan dog ikke overstige 55 % af det pågældende lands BNI som omhandlet i denne artikels stk. 7, første punktum. Kommissionen udregner saldoen og giver medlemsstaterne meddelelse herom i tilstrækkelig god tid til, at disse kan opføre den på den i denne forordnings artikel 9, stk. 1, omhandlede konto den første arbejdsdag i december måned samme år.

5. Kommissionen foretager derefter beregningen af justeringerne af de finansielle bidrag for således under hensyntagen til det faktiske provenu af momsindtægterne at genoprette den i budgettet indeholdte oprindelige fordeling af disse momsindtægter og de finansielle BNI-bidrag. Ved beregningen af disse justeringer omregnes de i stk. 4 omhandlede saldi til ecu efter dagskurser for første arbejdsdag efter den 15. november forud for krediteringerne i henhold til stk. 4. Summen af saldierne af momsindtægterne tilpasses for hver af de berørte medlemsstater under hensyntagen til forholdet mellem de finansielle bidrag, der skal indbetales, og som er opført på budgettet, og momsindtægterne. Kommissionen giver meddelelse om resultaterne af denne beregning til de medlemsstater, der det foregående regnskabsår har krediteret finansielle BNI-bidrag, for at disse kan kreditere eller eventuelt debitere den i artikel 9, stk. 1, omhandlede konto på den første arbejdsdag i december måned samme år.

6. Eventuelle berigtigelser af grundlaget for momsindtægter, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, medfører for hver berørt medlemsstat, hvis grundlag, når berigtigelserne medregnes, ikke overstiger

(1) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

(2) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 3.

55 % af BNI, at den saldo, der er udregnet i henhold til denne artikels stk. 4, justeres således:

— berigtigelser, der i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 er foretaget indtil 31. juli, medfører en samlet justering, der opføres på den i denne forordnings artikel 9, stk. 1, omhandlede konto på den første arbejdsdag i december måned samme år, når der er tale om berigtigelser for årene efter 1987; i modsat fald foretages justeringen den 1. oktober i samme år. En særskilt justering kan dog opføres inden denne dato efter fælles overenskomst mellem den berørte medlemsstat og Kommissionen

— såfremt de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet med henblik på berigtigelse af grundlaget som omhandlet i artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, fører til en justering af de beløb, der er krediteret den i denne forordnings artikel 9, stk. 1, omhandlede konto, foretages denne justering inden for den frist, som Kommissionen har fastsat ved iværksættelsen af nævnte foranstaltninger.

Korrektioner i BNI, jf. stk. 8, medfører ligeledes en justering af saldoen for de medlemsstater, hvis grundlag efter berigtigelsens foretagelse er udjævnet til 55 % af landets BNI. Også de justeringer, der er foretaget indtil den første arbejdsdag i december måned hvert år i henhold til ovennævnte bestemmelser i dette stykke, indebærer, at Kommissionen beregner supplerende justeringer af de finansielle BNI-bidrag. Ved beregningen af disse supplerende justeringer anvendes de kurser, der blev benyttet ved den oprindelige beregning i overensstemmelse med stk. 5.

Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om disse justeringer i så god tid, at de kan opføre dem på den i artikel 9, stk. 1, nævnte konto på den første arbejdsdag i december måned samme år.

7. På grundlag af de tal for BNI-aggregatet, opgjort i markedspriser, og dets bestanddele for det foregående regnskabsår, som medlemsstaterne har fremsendt i medfør af artikel 3, stk. 2, i direktiv 89/130/EØF, Euratom, debiteres hver medlemsstat for det beløb, der fremkommer, når den ensartede sats for det foregående regnskabsår, eventuelt justeret for træk på den monetære reserve under EUGFL, anvendes på BNI, og krediteres for de tolv indbetalinger, der har fundet sted i løbet af dette regnskabsår. Kommissionen beregner saldoen og giver medlemsstaterne meddelelse herom i tilstrækkelig god tid til, at det pågældende beløb kan opføres på den i denne forordnings artikel 9, stk. 1, omhandlede konto på den første arbejdsdag i december måned samme år.

8. Eventuelle korrektioner i BNI for tidligere regnskabsår, jf. artikel 3, stk. 2, med forbehold af artikel 6 i direktiv 89/130/EØF, Euratom, medfører en justering af hver berørt medlemsstats saldo, der er beregnet i henhold til stk. 7. Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om justeringerne af saldiene, således at de kan opføre beløbet på den i denne forordnings artikel 9, stk. 1,

omhandlede konto på den første arbejdsdag i december måned samme år. Efter den 30. september i det fjerde år efter et givet regnskabsår tages der ikke længere hensyn til eventuelle korrektioner i BNI, undtagen på de punkter, hvor enten Kommissionen eller medlemsstaten forinden har givet meddelelse om en sådan korrektion.

9. Med de i stk. 4 til 8 omhandlede justeringer ændres indtægterne i det regnskabsår, hvori disse justeringer finder sted.

Artikel 11

Enhver forsinkelse af krediteringen af den i artikel 9, stk. 1, foreskrevne konto medfører, at den pågældende medlemsstat skal betale en rente, hvis sats er lig med den på forfaldsdagen på medlemsstatens pengemarked gældende rentesats for kortfristet statsfinansiering, forhøjet med 2 procentpoint. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden.

AFSNIT IV

Likviditetsstyring

Artikel 12

1. Kommissionen kan disponere over de beløb, der er krediteret de i artikel 9, stk. 1, omhandlede konti i det omfang, det er nødvendigt for at dække dens likviditetsbehov i forbindelse med gennemførelsen af budgettet.

2. Overskrider likviditetsbehovet indestående på disse konti, kan Kommissionen hæve beløb ud over de samlede indestående, såfremt de fornødne budgetbevillinger er disponible, og inden for rammerne af Fællesskabernes egne indtægter som fastsat i budgettet. I så fald giver den på forhånd medlemsstaterne meddelelse om de forventede overskridelser.

3. Alene i tilfælde af misligholdelse fra den bemyndigede side i forbindelse med lån, der er optaget i medfør af Rådets forordninger og afgørelse under sådanne omstændigheder, at Kommissionen ikke har mulighed for at træffe andre foranstaltninger i henhold til de finansielle ordninger, der finder anvendelse på sådanne lån, i så god tid, at Fællesskabets retlige forpligtelser over for dets långivere kan overholdes, kan bestemmelserne i stk. 2 og 4 finde midlertidig anvendelse uanset betingelserne i stk. 2 for at sikre betalingen af afdrag og renter på Fællesskabets gæld.

4. Forskellen mellem de samlede indestående og likviditetsbehovet fordeles mellem medlemsstaterne, så vidt muligt i forhold til overslaget over indtægterne på budgettet fra hver enkelt stat.

5. Medlemsstaterne eller det organ, som de har udpeget i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, skal efterkomme Kommissionens betalingsanvisninger snarest og senest syv arbejdsdage efter modtagelsen af anvisningerne samt tilsende Kommissionen et kontoudtog senest syv arbejdsdage efter hver enkelt transaktion.

Medlemsstaterne skal dog gennemføre transaktioner vedrørende likviditetsbevægelser inden for de af Kommissionen opgivne frister.

AFSNIT V

Gennemførelsesbestemmelser til artikel 2, stk. 7, i afgørelse 88/376/EØF, Euratom

Artikel 13

1. Denne artikel finder anvendelse i det omfang, det er nødvendigt at bringe de midlertidige undtagelsesbestemmelser i artikel 2, stk. 7, i afgørelse 88/376/EØF, Euratom i anvendelse.

2. Bruttonationalindkomsten i markedspriser beregnes af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor på grundlag af statistikker, der er udarbejdet efter Det Europæiske Nationalregnskabsystemet (ENS), og som for hver enkelt medlemsstat svarer til det aritmetiske gennemsnit for de første tre år af den femårsperiode, der går forud for det regnskabsår, for hvilket artikel 2, stk. 7, i afgørelse 88/376/EØF, Euratom bringes i anvendelse. Der tages ikke hensyn til eventuelle revisioner af de statistiske oplysninger foretaget efter den almindelige vedtagelse af budgettet.

3. BNI for hvert referenceår opgøres i ecu på grundlag af den gennemsnitlige ecu-kurs i det pågældende år.

4. Så længe undtagelsesbestemmelsen i artikel 2, stk. 7, i afgørelse 88/376/EØF, Euratom finder anvendelse på en eller flere medlemsstater, fastsætter Kommissionen i sit foreløbige budgetforslag procentsatsen for disse medlemsstaters finansielle bidrag på grundlag af BNI-andelen af summen af medlemsstaternes BNI, og beregner den del af det samlede budgetbeløb, der skal finansieres ved momsindtægter efter den ensartede sats og ved finansielle BNI-bidrag.

Disse tal godkendes inden for rammerne af budgetproceduren.

Artikel 14

1. BNI opgjort i markedspriser defineres som anført i artikel 1 og 2 i direktiv 89/130/EØF, Euratom.

2. Ved beregningen af procentsatsen for de finansielle BNI-bidrag anvendes de tal, der er meddelt i henhold til

artikel 3, stk. 2, med forbehold af artikel 6 i direktiv 89/130/EØF, Euratom. I mangel heraf benytter De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor de tal, som det råder over.

AFSNIT VI

Gennemførelsesbestemmelser til artikel 7 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom

Artikel 15

Ved anvendelsen af artikel 7 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom defineres et regnskabsårs saldo som forskellen mellem:

- de samlede oppebårne indtægter i dette regnskabsår, og
- de samlede betalinger foretaget over dette regnskabsårs bevillinger, med tillæg af bevillinger for samme regnskabsår, der er fremført i medfør af finansforordningens artikel 6, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, litra b).

Denne difference forhøjes eller nedsættes dels med nettobeløbet for annullerede bevillinger fremført fra tidligere regnskabsår, dels, uanset finansforordningens artikel 4, med:

- overskridelser — i form af betalinger — af ikke-opdelte bevillinger fremført fra forudgående regnskabsår i medfør af finansforordningens artikel 6, stk. 1, såfremt disse overskridelser skyldes udsving i ecu-kurserne.
- nettoresultatet af kursgevinster og kurstab i løbet af regnskabsåret.

Artikel 16

Inden udgangen af oktober måned i hvert regnskabsår opstiller Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som den råder over på dette tidspunkt, et skøn over størrelsen af de egne indtægter for hele året.

Fremkommer der væsentlige afvigelser i forhold til de oprindelige overslag, kan der udarbejdes en ændringsskrivelse til budgetforslaget for det efterfølgende regnskabsår.

AFSNIT VII

Kontrollforskrifter

Artikel 17

1. Medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at de beløb, som svarer til de i henhold til

artikel 2 konstaterede fordringer, stilles til Kommissionens rådighed efter de i denne forordning indeholdte regler.

2. Medlemsstaterne er kun fritaget for at stille beløb svarende til de konstaterede fordringer til Kommissionens rådighed, såfremt disse beløb ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure. Medlemsstaterne kan i øvrigt i visse tilfælde undlade at stille disse beløb til Kommissionens rådighed, når det efter en dybtgående undersøgelse af alle relevante oplysninger om det pågældende tilfælde viser sig, at det definitivt er umuligt at foretage inddrivelsen af grunde, som ikke kan tilskrives dem. Disse tilfælde skal nævnes i den rapport, der er foreskrevet i stk. 3, såfremt beløbene overstiger 10 000 ECU, omregnet i national valuta til kursen den første arbejdsdag i oktober måned i det forudgående kalenderår. Rapporten skal indeholde oplysning om, hvorfor medlemsstaten ikke har kunnet overdrage de pågældende beløb. Kommissionen har en frist på seks måneder til i givet fald at meddele den pågældende medlemsstat sine bemærkninger.

3. Medlemsstaterne giver i en halvårlig rapport Kommissionen meddelelse om resultaterne af deres kontrol samt de samlede tal og de principielle spørgsmål i forbindelse med de væsentligste problemer, herunder også tvister, der er opstået ved anvendelsen af denne forordning.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kontrollerer og undersøger fastlæggelsen og overdragelsen af de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i afgørelse 88/376/EØF, Euratom. Kommissionen udøver sine beføjelser på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. I forbindelse hermed skal medlemsstaterne:

- gennemføre supplerende kontrol efter Kommissionens anmodning. I sin anmodning skal Kommissionen angive en begrundelse for den supplerende kontrol
- på anmodning af Kommissionen lade denne medvirke ved den kontrol, de gennemfører.

Medlemsstaterne træffer enhver foranstaltning for at lette denne kontrol. Når den gennemføres med deltagelse af Kommissionen, stiller medlemsstaterne de i artikel 3 omhandlede bilag til rådighed.

Med henblik på at begrænse de supplerende kontrolforanstaltninger mest muligt:

- a) kan Kommissionen i specielle tilfælde anmode om, at visse bilag fremsendes
- b) skal de beløb, der i den månedlige oversigt over regnskabet, som er omhandlet i artikel 6, stk. 3, vedrører sådanne uregelmæssigheder eller forsinkelser i fastlæggelsen, bogføringen og overdragelsen, som opdages under ovennævnte kontrol, identificeres ved passende anmærkninger.

3. Med forbehold af stk. 1 og 2 kan Kommissionen selv foretage kontrol på stedet. De af Kommissionen til denne kontrol befuldmægtigede har, for så vidt det er nødvendigt for den korrekte gennemførelse af denne forordning, adgang til de bilag, der er omhandlet i artikel 3, samt til ethvert andet relevant dokument, der vedrører sådanne bilag. Med en behørigt begrundet meddelelse forkynder Kommissionen kontrollen i god tid over for den medlemsstat, hvori den finder sted. Embedsmænd fra den pågældende medlemsstat deltager i denne kontrol.

4. De i stk. 1, 2 og 3 nævnte kontrolforanstaltninger berører ikke:

- a) kontrolforanstaltninger gennemført af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres love og administrative bestemmelser
- b) forholdsregler foreskrevet i artikel 206, 206a og 206b i EØF-Traktaten og i artikel 180, 180a og 180b i Euratom-Traktaten
- c) kontrolforanstaltninger gennemført i henhold til artikel 209, litra c), i EØF-Traktaten og artikel 183, litra c), i Euratom-Traktaten.

5. Hvert tredje år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes kontrolordningen fungerer.

Artikel 19

Kommissionen efterprøver sammen med den pågældende medlemsstat hvert år de meddelte aggregater for fejl, særlig i de i BNI-forvaltningsudvalget påpegede tilfælde. Med henblik herpå kan den i visse tilfælde kræve adgang til beregninger og grundlæggende statistiske oplysninger — med undtagelse af oplysninger vedrørende bestemte juridiske og fysiske personer — hvis det ellers ikke er muligt at foretage en korrekt vurdering. Kommissionen skal overholde nationale forskrifter vedrørende statistiske oplysningers fortrolige karakter.

AFSNIT VIII

Bestemmelser om Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter

Artikel 20

- 1. Der nedsættes et Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter, i det følgende benævnt »udvalget«.
- 2. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Hver medlemsstat repræsenteres i udvalget ved højst fem embedsmænd.

Formandskabet i udvalget varetages af en repræsentant for Kommissionen. Sekretariatsfunktionen varetages af Kommissionens tjenestegrene.

- 3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 21

1. Udvalget behandler spørgsmål, der rejses af formanden, enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant, og som vedrører anvendelsen af denne forordning, navnlig for så vidt angår:

- a) de oplysninger og meddelelser, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra b), i artikel 6 og 7 samt i artikel 17, stk. 3
- b) de i artikel 17, stk. 2, nævnte tilfælde af force majeure
- c) de i artikel 18, stk. 2, nævnte kontrolforanstaltninger.

Desuden behandler udvalget overslagene over egne indtægter.

2. Efter anmodning fra formanden afgiver udvalget sin udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn till udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1989.

AFSNIT IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Kommissionen fremlægger senest den 1. december 1992 en rapport om anvendelsen af nærværende forordning, eventuelt med forslag til ændringer, der måtte være blevet nødvendige.

Artikel 23

Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning skal fremtidig forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1989.

På Rådets vegne

C. ROMERO HERRERA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF, EURATOM) Nr. 1553/89

af 29. maj 1989

om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om Fællesskabets egne indtægter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2892/77 af 19. december 1977 om anvendelse af afgørelsen af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter på egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3735/85 ⁽⁶⁾, gælder nævnte forordning i en overgangsperiode indtil den 31. december 1988;

bestemmelserne om en endelig ordning for ensartet opkrævning af indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, i det følgende benævnt »momsindtægter«, og de nærmere bestemmelser for ikrafttrædelsen af denne ordning skal anvendes fra den 1. januar 1989;

indtægtsmetoden bør vælges som den eneste endelige ordning for fastlæggelse af grundlaget for momsindtægterne, da denne metode er pålidelig og allerede anvendes af de fleste af medlemsstaterne;

bestemmelserne i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2892/77 kan bibeholdes med undtagelse af de bestemmelser, der ikke længere er nødvendige, eller som ifølge erfaringen bør ændres;

erfaringerne med anvendelsen af proceduren for kontrol af oversigterne har vist, at det er nødvendigt at tydeliggøre

indholdet af denne procedure ved at præcisere, at den finder anvendelse i forbindelse med enhver form for kontrol;

medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om de procedurer, de anvender for registrering af de afgiftspligtige og for fastlæggelse og opkrævning af momsen, samt om reglerne for og resultaterne af deres kontrolsystemer i forbindelse med moms; Kommissionen bør i samarbejde med hver enkelt berørt medlemsstat undersøge, om der eventuelt kan foretages forbedringer i procedurerne med henblik på at øge disses effektivitet; Kommissionen bør hvert tredje år udarbejde en rapport om de procedurer, der anvendes i medlemsstaterne, samt om eventuelle overvejede forbedringer;

Revisionsretten har en række beføjelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 206a og Euratom-Traktatens artikel 180a —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Momsindtægterne fremkommer ved, at en ensartet sats, der fastsættes i overensstemmelse med afgørelse 88/376/EØF, Euratom, anvendes på et beregningsgrundlag, som fastlægges i overensstemmelse med denne forordning.

AFSNIT II

Anvendelsesområde

Artikel 2

1. Grundlaget for momsindtægterne fastlægges ud fra de afgiftspligtige transaktioner, der er nævnt i artikel 2 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽⁷⁾, senest ændret ved beslutning 84/386/EØF ⁽⁸⁾, bortset fra transaktioner, som i henhold til artikel 13 til 16 i nævnte direktiv er fritaget for afgift.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.⁽⁸⁾ EFT nr. L 208 af 3. 9. 1984, s. 58.⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.⁽²⁾ EFT nr. C 128 af 17. 5. 1988, s. 4, og EFT nr. C 15 af 19. 1. 1989, s. 11.⁽³⁾ EFT nr. C 309 af 5. 12. 1988, s. 30.⁽⁴⁾ EFT nr. C 191 af 20. 7. 1988, s. 3.⁽⁵⁾ EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 8.⁽⁶⁾ EFT nr. L 356 af 31. 12. 1985, s. 1.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal der ved fastlæggelsen af momsindtægterne tages hensyn til følgende:

- transaktioner, for hvilke der i medfør af artikel 28, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF gælder fritagelse med tilbagebetaling af de i tidligere omsætningsled erlagte afgifter
- transaktioner, for hvilke medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF fortsat opkræver afgift
- transaktioner, for hvilke medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF fortsat indrømmer afgiftsfritagelse
- transaktioner, som belægges med afgift, efter at medlemsstaterne har givet de afgiftspligtige mulighed for at vælge i medfør af artikel 28, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EØF.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne ved fastlæggelsen af momsindtægterne undlade at tage hensyn til sådanne transaktioner, der udføres af afgiftspligtige, hvis årlige omsætning bestemt efter reglerne i artikel 24, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF, ikke overstiger et beløb på 10 000 ECU omregnet til national valuta efter gennemsnitskursen for det pågældende regnskabsår, idet medlemsstaterne kan afrunde de ved denne omregning fremkomne beløb opad eller nedad indtil 10%.

AFSNIT III

Beregningsmetode

Artikel 3

For et givet kalenderår og medmindre andet gælder ifølge artikel 5 og 6, beregnes grundlaget for momsindtægterne ved, at de i en medlemsstat indgåede samlede nettomomsindtægter divideres med den sats, efter hvilken der er opkrævet moms i det pågældende år.

Såfremt en medlemsstat anvender flere momssatser, beregnes grundlaget for momsindtægterne ved at dividere de samlede indgåede nettomomsindtægter med den vejede gennemsnitssats for momsen. I så fald beregner medlemsstaten en vejede gennemsnitssats med fire decimaler efter den fælles beregningsmetode, der er fastsat i artikel 4. Denne vejede gennemsnitssats udtrykkes i procent.

Artikel 4

1. Ved den i artikel 3 omhandlede beregning af de forskellige satsers vægning fordeler medlemsstaten alle de transaktioner, som er afgiftspligtige i henhold til national

lovgivning, og som under hensyn til artikel 17 i direktiv 77/388/EØF er pålagt en moms, der ikke kan fradrages af aftageren, samt standardsatslandbrugernes egetforbrug og direkte salg til de endelige forbrugere efter de anvendte momssatser.

De momssatser, der skal tages i betragtning, er dem, der i henhold til stk. 7 har indvirkning på de indgåede momsindtægter i det pågældende år.

De transaktioner, der i henhold til artikel 28, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF er omfattet af fritagelse med tilbagebetaling af den indgående afgift, betragtes som transaktioner, der beskattes med en sats på 0%.

2. Fordelingen efter momssats foretages for nedenstående kategorier, for så vidt de er pålagt ikke-fradragsberettiget moms:

- de private husholdningers endelige forbrug, herunder standardsatslandbrugernes egetforbrug og direkte salg til de endelige forbrugere
- private og offentlige administrationers mellemliggende forbrug
- andre sektorerers mellemliggende forbrug
- private og offentlige administrationers bruttoinvesteringer i anlæg
- andre sektorerers bruttoinvesteringer i anlæg
- bebyggede grunde og byggegrunde som defineret i artikel 4, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF
- transaktioner med guld, bortset fra guld til industrielt brug

som foretages på det i artikel 3 i direktiv 77/388/EØF omhandlede område for den pågældende medlemsstat.

3. Med henblik på fordelingen af det endelige forbrug fastsættes der for standardsatslandbrugernes egetforbrug og direkte salg til de endelige forbrugere en sats svarende til procentsatsen for den indgående moms af disse transaktioner.

4. Fordelingen af transaktionerne efter statistisk kategori sker i henhold til oplysninger fra nationalregnskaberne, der er opstillet i overensstemmelse med Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS). Der er tale om nationalregnskaberne vedrørende det næstsidste år forud for det budgetår, for hvilket grundlaget for momsindtægterne beregnes.

Medlemsstaterne kan efter den i artikel 13 fastsatte procedure bemyndiges til at anvende oplysninger vedrørende et andet år, som højst må ligge fem år forud for det pågældende budgetår.

5. Med henblik på udvælgelsen af visse transaktioner, der pålægges en ikke-fradragsberettiget moms, og fordelingen

efter momsats kan der anvendes oplysninger fra andre kilder end ENS, der er egnet til at blive tilpasset dette; dvs. i første række de interne nationalregnskaber, hvis der i disse er foretaget den nødvendige opsplitning, eller enhver anden egnet kilde, hvis dette ikke er tilfældet.

6. Med henblik på at vægte de enkelte satser beregner medlemsstaterne forholdet mellem værdien af de transaktioner, der er udført for hver enkelt sats på den ene side, og på den anden side den samlede værdi af transaktionerne som helhed.

7. Såfremt der foretages en ændring af momsatsen for samtlige eller visse transaktioner eller af afgiftsordningen for visse transaktioner, som har indvirkning på momsindtægterne, beregner medlemsstaten en ny vejlet gennemsnitssats. Denne nye vejlede gennemsnitssats anvendes på de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af den ændrede sats eller ordning.

Uanset første afsnit kan medlemsstaten beregne én enkelt vejlet gennemsnitssats. Med henblik herpå fordeles de transaktioner, for hvilke satsen eller ordningen er ændret, prorata temporis mellem den gamle og den nye sats eller den gamle og den nye ordning under hensyntagen til det gennemsnitlige tidsrum, der forløber mellem den ændrede sats' eller ordnings ikrafttræden og indtægternes indgang på grundlag af denne sats eller denne ordning beregnet for hele det pågældende år. Dette gennemsnitlige tidsrum kan afrundes til hele måneder.

Artikel 5

1. Ved anvendelsen af artikel 3 lægger medlemsstaterne i givet fald til de indgåede indtægter et beløb svarende til de samlede afgifter, der ikke er opkrævet som følge af de gradvise nedsættelser af afgiften, der indrømmes i medfør af artikel 24, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF.

2. Den til en medlemsstat indgåede indtægt justeres i tilfælde, hvor de standardsatser for godtgørelse, der er omhandlet i artikel 25, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF, og som finder anvendelse på transaktioner foretaget af standardsatslandbrugere, ikke svarer til størrelsen af den moms i tidligere omsætningsled, der rent faktisk er blevet pålagt disse transaktioner i det pågældende år; dette gælder dog ikke i forbindelse med eget forbrug og direkte salg til de endelige forbrugere. Justeringens størrelse er lig med forskellen mellem de to procentsatser.

Artikel 6

1. Ved anvendelse af artikel 2, stk. 1, på transaktioner, der udføres af afgiftspligtige, hvis årlige omsætning overstiger 10 000 ECU, men som i medfør af artikel 24, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF er indrømmet en fritagelse, samt i de i stk. 2 i nærværende artikel nævnte tilfælde fastlægger medlemsstaterne grundlaget for momsindtægterne ud fra de angivelser, som de afgiftspligtige skal afgive i henhold til artikel 22 i nævnte direktiv, eller i mangel af angivelser, eller når disse ikke indeholder de nødvendige oplysninger,

ud fra sådanne egnede oplysninger som f.eks. andre angivelser vedrørende skatter og afgifter, virksomhedsregnskaber og komplette statistiske serier.

2. Ved anvendelsen af artikel 2, stk. 2, andet, tredje og fjerde led:

- beregner medlemsstaterne, for så vidt angår de i bilag E til direktiv 77/388/EØF anførte transaktioner, for hvilke medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra a), i nævnte direktiv fortsat opkræver afgift, grundlaget for momsindtægterne, som om disse transaktioner var fritaget
- beregner medlemsstaterne, for så vidt angår de i bilag F til direktiv 77/388/EØF anførte transaktioner, som medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra b), i nævnte direktiv fortsat fritager for afgift, grundlaget for momsindtægterne, som om disse transaktioner var belagt med afgift
- beregner medlemsstaterne, for så vidt angår de i stk. 1, litra a), i bilag G til direktiv 77/388/EØF omhandlede transaktioner, som belægges med afgift, efter at medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra c), i nævnte direktiv har givet de afgiftspligtige mulighed for at vælge, grundlaget for momsindtægterne, som om disse transaktioner var fritaget.

3. En medlemsstat kan efter fremgangsmåden i artikel 13 bemyndiges til:

- enten ved beregningen af grundlaget for momsindtægterne ikke at tage hensyn til:
 - a) en eller flere kategorier af de i bilag E, F og G til direktiv 77/388/EØF opregnede transaktioner, på hvilke stk. 2 finder anvendelse
 - b) afgifter, der ikke opkræves på grund af de gradvise nedsættelser af afgiften i medfør af artikel 24, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, eller
- at beregne grundlaget for momsindtægterne i de under litra a) og b) nævnte tilfælde efter en tilnærmelsesvis vurdering,

når den nøjagtige beregning af grundlaget for momsindtægterne i disse tilfælde ville medføre administrative byrder, der er urimelige i forhold til de pågældende transaktioners indvirkning på det samlede grundlag for momsindtægterne fra den pågældende medlemsstat.

4. Når en medlemsstat gør brug af artikel 17, stk. 6, andet afsnit, og stk. 7 i direktiv 77/388/EØF til at begrænse udøvelsen af fradragsretten, kan grundlaget for momsindtægterne fastlægges, som om udøvelsen af fradragsretten ikke var begrænset.

Første afsnit gælder for så vidt angår anvendelsen af artikel 17, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF kun for køb af mineralolieprodukter og personbiler samt for udgifter i forbindelse med leasing og leje samt udgifter til vedligeholdelse og reparation af sådanne biler i det omfang, de anvendes til erhvervskørsel.

5. Ved de tilbagebetalinger af afgift, der indrømmes af en medlemsstat i medfør af artikel 6 i Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/194/EØF ⁽²⁾, nedsættes grundlaget for momsindtægterne i givet fald med beskatningsgrundlaget for de transaktioner, der giver anledning til disse tilbagebetalinger.

AFSNIT IV

Bestemmelser vedrørende regnskabsføring og overdragelse

Artikel 7

1. Inden den 31. juli tilsender medlemsstaterne Kommissionen en oversigt over det samlede grundlag for momsindtægterne, beregnet i overensstemmelse med artikel 3, for det foregående kalenderår, på hvilket den i artikel 1 omhandlede sats skal anvendes.

2. Denne oversigt skal indeholde alle de nødvendige oplysninger, som er anvendt til fastlæggelse af grundlaget, og som kan give mulighed for den i artikel 11 omhandlede kontrol. Det grundlag, der fremkommer på basis af de i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 til 4, omhandlede transaktioner, skal klart fremgå af denne oversigt.

3. De oplysninger, der skal anvendes ved udarbejdelsen af grundlaget, er de senest foreliggende oplysninger på tidspunktet for udarbejdelsen af oversigten.

Artikel 8

Medlemsstaterne tilsender hvert år senest den 15. april Kommissionen et skøn over grundlaget for momsindtægterne for det følgende regnskabsår.

Artikel 9

1. Berigtigelser til de i artikel 7, stk. 1, omhandlede oversigter vedrørende de foregående regnskabsår kan, uanset årsagen til en berigtigelse, kun foretages efter aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten.

Er der ikke opnået enighed med medlemsstaten, træffer Kommissionen efter fornyet undersøgelse de foranstaltninger, den skønner nødvendige for en korrekt anvendelse af denne forordning.

Berigtigelserne samles i en sammenhængende opgørelse, der afsluttes pr. 31. juli, og som ændrer de forudgående oversigter vedrørende de pågældende regnskabsår.

2. Efter 31. juli i det fjerde år efter et givet regnskabsår berigtiges den i artikel 7, stk. 1, nævnte årsoversigt ikke

⁽¹⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 17. 3. 1989, s. 47.

længere, undtagen på punkter, som enten Kommissionen eller den pågældende medlemsstat har givet meddelelse om inden udløbet af denne frist.

AFSNIT V

Kontrolbestemmelser

Artikel 10

1. For hvert enkelt regnskabsår giver medlemsstaterne senest den 30. april Kommissionen meddelelse om, hvilke løsninger og ændringer deraf de påtænker at anvende ved fastlæggelsen af grundlaget for momsindtægterne for hver af de i artikel 5 og 6, stk. 1 til 4, omhandlede kategorier af transaktioner, og anfører i givet fald arten af de oplysninger, de finder hensigtsmæssige, samt en vurdering af værdien af de beregningsgrundlag, der svarer til hver enkelt kategori transaktioner.

Kommissionen tilsender inden 30 dage derefter de øvrige medlemsstater ovennævnte meddelelser, som den modtager fra hver medlemsstat.

2. Kommissionen undersøger efter fremgangsmåden i artikel 13 de påtænkte løsninger og ændringer.

Artikel 11

1. For så vidt angår momsindtægterne foretages Kommissionens kontrol hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. I forbindelse med denne kontrol drager Kommissionen særlig omsorg for, at centraliseringen af beregningsgrundlaget og fastsættelsen af den i artikel 3 og 4 omhandlede vejede gennemsnitssats samt af det samlede beløb for de opkrævede nettoindtægter fra momsen sker i overensstemmelse med forskrifterne; den sikrer sig ligeledes, at de anvendte oplysninger er fyldestgørende, og at de beregninger, der foretages med henblik på at fastlægge størrelsen af de momsindtægter, der hidrører fra de i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 til 4, omhandlede transaktioner, er i overensstemmelse med denne forordning.

2. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 165/74 af 21. januar 1974 om fastsættelse af de af Kommissionen bemyndigede funktionærers beføjelser og forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 5, i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2/71 ⁽³⁾ finder anvendelse ved kontrollen med momsindtægterne. Ved anvendelse af artikel 5 i nævnte forordning må de deri omhandlede oplysninger kun meddeles til personer, som i kraft af deres arbejde vedrørende overdragelse af og kontrol med momsindtægter skal have kendskab hertil.

3. Efter den i stk. 1 omhandlede kontrol berigtiges årsoversigten for et givet regnskabsår de i artikel 9 fastsatte betingelser.

⁽³⁾ EFT nr. L 20 af 24. 1. 1974, s. 1.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de procedurer, de anvender ved registrering af afgiftspligtige, samt ved fastlæggelse og opkrævning af moms, og om det nærmere indhold og virkningen af deres kontrolordninger på momsområdet.

2. Kommissionen undersøger i samarbejde med hver enkelt medlemsstat, om der kan foreslås forbedringer i procedurerne med henblik på at gøre dem mere effektive.

3. Kommissionen udarbejder hvert tredje år en rapport over de procedurer, der anvendes i de forskellige medlemsstater, samt om de forbedringer, der måtte være planlagt.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet den første af disse rapporter senest den 31. december i det pågældende regnskabsår.

Artikel 13

1. Det udvalg, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »udvalget«, undersøger regelmæssigt på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat de problemer, som opstår ved anvendelsen af nærværende forordning.

2. En medlemsstat, som ønsker at få den i artikel 4, stk. 4, eller artikel 6, stk. 3, omhandlede bemyndigelse, sender sin anmodning til Kommissionen hurtigst muligt og senest den 30. april i det regnskabsår, fra hvilket bemyndigelsen skal være gældende.

Kommissionens repræsentant forelægger snarest og senest den 31. december i det pågældende regnskabsår udvalget et udkast til beslutning.

3. På Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat behandler udvalget de i artikel 10 omhandlede løsninger.

Såfremt der efter behandlingen i udvalget opstår uenighed om de påtænkte løsninger, forelægger Kommissionens

repræsentant snarest og senest den 31. december i det regnskabsår, fra hvilket løsningen skal gælde, udvalget et udkast til beslutning.

4. Udvalget afgiver udtalelse om de i stk. 2 og 3 omhandlede udkast til beslutning inden for en frist, som formanden kan fastsætte på grundlag af, hvor hastende det pågældende spørgsmål er, og i givet fald efter afstemning.

Denne udtalelse optages i mødereferatet, og den enkelte medlemsstat kan endvidere forlange, at dens holdning optages i samme mødereferat.

Kommissionen tager i videst muligt omfang hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til udtalelsen.

5. Inden udløbet af en frist på 60 dage efter udvalgets udtalelse træffer Kommissionen en beslutning, som den meddeler medlemsstaterne.

AFSNIT VI

Afluttende bestemmelser

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1989.

Den anvendes dog ikke på udarbejdelse eller korrektion af de oversigter, hvoraf grundlaget for momsindtægterne i årene forud for 1989 fremgår, og som er udarbejdet i overensstemmelse med forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2892/77, der fortsat anvendes på nævnte oversigter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1989.

På Rådets vegne
C. ROMERO HERRERA
Formand

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.